خبر

هنوز هم مقابل دوربین اضطراب دارم

شاپور کلهر، بازیگر قدیمی سینما و تلویزیون که او را با بازی در سریال‌هایی نظیر بانوی سردار، شب دهم، چای قندپهلو و... می‌شناسیم در گفت‌وگویی از آغاز راهش در این حرفه نکاتی را بیان کرد و گفت: هنوز هم هنگام ایفای نقش اضطراب دارم. شاپور کلهر عنوان کرد: من از کودکی علاقه خاصی به بازیگری داشتم و زمانی که فیلم‌ها را می‌دیدم دلم می‌خواست بازیگر شوم و خوشبختانه توانستم به آرزوی خود برسم. وی افزود: برای آغاز بازیگری دوره‌ای یک ماهه در صدا و سیما دیدم و پس از آن نیز دوره آموزشی نزد استاد تارخ گذراندم. من در تئاتر نیز فعالیت داشتم و اکنون هم مدتی می‌شود که فعالیتم در تئاتر بیشتر شده است. به طور کلی بازیگری به نوعی است که انسان همواره ترسی از آن دارد و ضربان قلبش بالا می‌رود. حتی استاد جمشید مشایخی هم در این رابطه اظهار نظر کرده بود و اعتقاد داشت هر بازیگری هنگام فیلمبرداری اضطراب دارد. کلهر افزود: من از بین شعرا مولانا، حافظ و سعدی را بسیار دوست دارم؛ همچنین موفق شدم ۱۵ سال پیش نقش خیام را بازی کنم. بازیگری را عمیقا دوست دارم و خدمت کارگردانان بسیاری تجربه کسب کرده‌ام. داشتن نقش خیام برای من بسیار خاص بود و این نقش همواره در ذهن من باقی خواهد ماند.

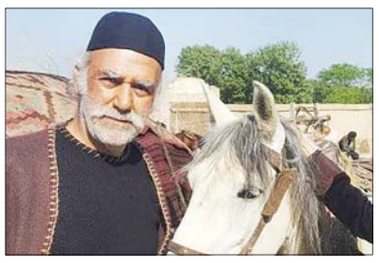

یادداشت

تلاش برای تقویت گفتمان‌سازی

احسان ناظم بکایی
منتقد

«دیدی دیشب تو شیوه چی گفتن؟»، «طرف اومده تو شیوه میگه این شیوه‌ها غلطه.»، «چطوری صداوسیما اجازه داد همچین چیزی رو تو شیوه بگن.» و... در ماهی که گذشت و در بحبوحه ناآرامی‌ها، شنیدن چنین عباراتی در فضای کاری، خانوادگی و در سطح شهر و خیابان‌ها، جالب توجه و فراگیر بود. نشانه‌ای از دیده شدن برنامه‌ای گفت‌وگومحور و نوپا در فضای ملتهبی که شاید گفت‌وگو دیگر در آن جایی نداشته و انگار به بن‌بست رسیده باشد، آن هم از شبکه چهار که شبکه عام‌پسندی شناخته نمی‌شود و عموما شبکه نخبگانی به‌شمار می‌آید. دیده شدن شیوه که نه دکور خاصی داشت و نه مجری ستاره و نه مهمانان سلبریتی و نه حتی ساعت و شبکه طلایی از نظر کنداکتور و برنامه‌سازی، یک‌بار دیگر این ادعا را اثبات کرد که برنامه خوب مسیر خودش را به‌خوبی پیدا می‌کند و هیچ چیزی مانند تبلیغات دهان به دهان و سینه به سینه در افزایش مخاطبان تاثیر نخواهد گذاشت چنانچه پیش از این هم، همین شبکه چهار با «زندگی پس از زندگی» و قبل‌تر با «دوقدم مانده به صبح»، «کدو مطبخ» و... این ادعا را اثبات کرده بود اما آنچه شیوه را یک برنامه گفت‌وگومحور نخبگانی در یک شبکه خاص به موضوعی قابل بحث در جمع‌های مختلف بدل کرد، تصمیم‌گیری سریع و صریح درباره موضوع روز بود که فضای کشور را به التهاب کشیده بود و همین‌طور دعوت از چهره‌هایی که بعضا جایی در معادلات رسانه سازمان صداوسیما نداشتند. در واقع به ناگهان، «شیوه»، شیوه سنتی و مرسوم این نوع برنامه‌سازی‌های یک سویه را تغییر داد و تلاش شد کارشناسان مختلف با نگاه‌های گوناگون در برابر هم قرار بگیرند و حتی برخی مهمانان با زبان طنز می‌گفتند ما به شرط «آزادی پس از بیان» جلوی دوربین این برنامه زنده آمده‌ایم! این در حالی بود که قبلا در رخدادهای سال ۱۳۸۸، بعضی برنامه‌ها چنان یک‌سویه بودند که دو مهمان بیشتر در تکمیل عرایض هم گام بر می‌داشتند. شیوه در یک ماه اخیر موفق‌تر از حد تصور عمل کرد و قطعا ورای انتظارات گام برداشت اما این شیوه برنامه‌سازی باید مستمر باشد. اگر قرار باشد برنامه‌ای در ذهن مخاطب رسوب کند، شرط بدیهی آن استمرار و تاکید بر تنوع و اتاق فکر است چنانچه برنامه «گفت‌وگوی ویژه خبری شبکه دو» نیز با اجرای ۲۲۰۰ شبی مرتضی حیدری به برندی قابل اتکا در حوزه گفت‌وگو تبدیل شده بود و برنامه‌هایی مانند «پارک ملت»، «مردم ایران سلام» و «اینجا فرداست» با اجرای محمدرضا شهیدی فرد سال‌های متمادی مایه اعتماد مخاطب به رسانه شده بودند که متاسفانه جملگی از کف رفتند. حال که شیوه گام در این مسیر گذاشته، انتظار می‌رود مدیران تحول محور رسانه ملی که از یک سالگی دوره مدیریت‌شان عبور کرده‌اند، پشتیبان آن باشند و با تاکید بر حضور چهره‌های مختلف، شیوه‌ای چندصدایی را روی آنتن ببرند. این برنامه با تنوع در اجرا، تکثر در مهمانان و ساخت آیتم‌های میان‌برنامه می‌تواند به برنامه‌ای مستمر با مهمانانی از حیطه‌های مختلف براساس رخدادهای روز باشد و حتی مثلا در شب هشتم آذر که بازی فوتبال ایران و آمریکا در جام جهانی پیش رو برگزار می‌شود، این بازی را از منظری نو به صورت زنده تحلیل کند. دایره شیوه با این نگاه وسیع و شمولیت چشمگیری خواهد داشت. ضمن این‌که شیوه همچنان با پیگیری مسائل و مطالبات جامعه مانند حجاب، گشت ارشاد، فرهنگ، مسائل اقتصادی و... می‌تواند عرصه تقابلات را از خیابان به میدان رسانه منتقل کند و مانع بروز بحران‌های بعدی شود که البته چنین انتظاری از آن، خیلی زیاد است ولی می‌تواند موثر باشد چنانچه در حوادث اخیر نیز شیوه نقش مهمی در مهار فضای ملتهب و بازگشت به تعقل داشت.

نقد و بررسی یک برنامه پر مخاطب در هم‌کلامی

«شیوه»ای نو در

فاطمه عودباشی
دبیر گروه رسانه

تعداد برنامه‌های گفت‌وگومحور که به بحث با کارشناسان خبره موضوع بپردازد در رسانه ملی کم نیست، اما آنچه در هفته‌های اخیر در برنامه‌ای همچون «شیوه» در شبکه چهار می‌گذرد بسیاری از مخاطبان را به بازبودن باب مناظره با حضور موافقان و مخالفان یک موضوع، شنیده شدن نظرات گوناگون و آزادی بیان و آزادی پس از بیان امیدوارتر از پیش کرده است. پخش چنین برنامه‌ای با این محوریت را می‌توان این‌طور تحلیل کرد که در شبکه‌های مختلف رادیویی و تلویزیونی روی نمایندگان اقشار مختلف صنفی، سنی، جنسی، فرهنگی، قومی، سیاسی و مذهبی در یک سال اخیر بیشتر از دوره‌های قبل در رسانه ملی باز شده است. همین موضوع نشان می‌دهد رسانه ملی در مسیری قرار دارد تا توقعاتی را که مخاطبان از برنامه‌های تلویزیون و رادیو دارند، اجابت کند و همین یعنی

عطاءا... بیگدلی، مجری برنامه شیوه در پاسخ به این سؤال که وقتی اجرای برنامه شیوه به شما پیشنهاد شد، آیا فکر می‌کردید این برنامه بتواند تا این میزان در شبکه‌های اجتماعی داغ و پرتیتر شود و بتواند نظرات مخاطبان را در رده‌های سنی مختلف جلب کند به جام‌جم می‌گوید: قرار بود در شبکه چهار، چهار شب گفت‌وگو به صورت یکطرفه و یک شب مناظره برگزار شود و در قالب برنامه‌های جدیدی که شبکه چهار می‌خواست تولید کند، روانه آنتن شود و قرار بود شنبه‌شب‌ها شیوه با محوریت بحث‌های حقوقی و علوم سیاسی، یکشنبه‌ها برنامه تاریخی ماجرا، دوشنبه‌ها فلسفی، سه‌شنبه‌ها سوره و چهارشنبه‌ها زاویه باشد و کارهای پیش‌تولید هم انجام شد. همچنین یک تا دو جلسه هم مصادف با اربعین، برنامه‌ها را رفتیم اما وقایع اخیر منجر به این اتفاق شد تا برنامه شیوه به صورت مناظره برگزار شود.

برنامه‌ای برای همه

وی ادامه می‌دهد: شخصا فکر نمی‌کردم برنامه این قدر مورد توجه مخاطبان قرار گیرد ولی بعد از یک تا دو قسمت که از پخش برنامه گذشت، متوجه شدیم مورد استقبال زیادی قرار گرفت. این موضوع نشان می‌داد فضا برای دیده و شنیده شدن برنامه‌هایی که مناظره‌های جدی‌تری دارند، خیلی فراهم است. تقریبا از شب دوم برای گروه تولید روشن شد که با استقبال خوبی از این به بعد مواجه خواهیم بود اما در ابتدا چنین حدسی نمی‌زدیم.

این مجری در پاسخ به این سؤال؛ حالا که برنامه به این شکل جاافتاده برای خودتان چه ویژگی‌هایی دارد و وقتی بازخوردها را می‌بینید چه حسی از این ماجرا دارید، عنوان می‌کند: شخصا چهره حرفه‌ای رسانه‌ای نیستم و بیشتر در دانشگاه مشغول درس دادن، مطالعه و پژوهش بوده و هستم و به همین علت فضای رسانه برای ما دانشگاهی‌ها، ترسناک و غیرمنتظره است. واقعیت این است وقتی برنامه این طور دیده شود به این ترس افزوده می‌شود، چون برنامه‌هایی که در شبکه چهار تولید می‌کنیم حالت نخبگانی داشته و مخاطبان خیلی محدود و ویژه‌ای دارد و اگر چنین برنامه‌ای مورد پسند عموم قرار بگیرد، مسئولیت را سخت می‌کند و ملاحظاتی را در کار به همراه می‌آورد که با ساخت برنامه برای مخاطب دانشگاهی متفاوت است و این قدر ترسناک است، مخصوصا برای ما که چندان چهره رسانه‌ای نداریم که بخواهیم مرتبا دیده شویم. بیگدلی در پاسخ به این سؤال که یکی از نقاط مثبت این برنامه از دید مخاطب این است که وقتی برنامه را اجرا می‌کنید، حالت بی‌طرفانه دارید و سعی می‌کنید این موضع بی‌طرفی‌تان حفظ شود، آیا این انتخاب خودتان بوده است، توضیح می‌دهد: واقعیت این است که من حقوق خواندم و به حوزه تاریخ و فلسفه هم علاقه‌مند بودم و چون دکترایم را از دانشگاه امام صادق گرفتم مثل اکثر دانشجویان این دانشگاه که مطالعات‌شان فراتر از رشته‌های‌شان است، من هم همین طورم. ضمن این‌که فلسفه، قرآن و حدیث خوانده‌ام و تاریخ تمدن درس می‌دهم و حوزه اصلی تدریسم تاریخ تمدن و قرآن و حدیث است. مجریان صداوسیما یک نقطه ضعف عمده دارند که شاید چون کمی این نقطه ضعف را ندارم و تلاش کردم آن را تقویت کنم، به همین دلیل برنامه خوب درآمده است. یک تلقی قدیمی از صداوسیما داشتیم که مجری به شکلی محافظ حاکمیت و سخنگوی رسمی نظام و صداوسیما در برنامه است اما چارچوب‌هایی را اعمال و ابلاغ می‌کنند که مجری‌ها موظفند آن را رعایت کنند و موقعی که مهمانان روی این چارچوب‌ها و خط قرمزها می‌روند، احساسی به مجریان دست می‌دهد که برنامه دارد از دست می‌رود و خیلی بد می‌شود و تبعاتش در سازمان صداوسیما برای مجریان می‌تواند خیلی ناگوار باشد. من در استخدام صداوسیما نیستم و به‌عنوان همکار در برنامه دعوت شدم و از همان ابتدا گروه تولید با توجه به این نکته مجری‌ای دعوت کردند که چنین تعلق سازمانی ندارد. بنابراین از همان آغاز دو مورد برایم مهم بود که یکی خط قرمزهای شرعی است که شریعت برای‌مان معین کرده و دیگری چیزهایی است که چارچوب نظام است و این تنها چارچوب اصلی است که برنامه دارد؛ یعنی تنها خط قرمزی است که قرار بود داخل این برنامه رعایت کنیم.

این مجری توضیح می‌دهد: البته این به آن معنی نیست که در صداوسیما نمی‌شود برنامه‌هایی ساخت که راجع به آنها هم صحبت کنیم اما در این برنامه گفتیم چارچوب این قدر باز است؛ یعنی من در جایی در بحث مداخله جدی می‌کنم که مهمان یک حرف خلاف شرع بزند. مثلا به ارکان نظام یا یک فرد توهین کند وگرنه غیر از این چارچوبی نیست و بنده هم سخنگوی نظام و مدافع رسمی مواضع رسمی نیستم و یک کارشناسم که نشستم خیلی راحت با دو نفر گفت‌وگو می‌کنم و برایم مهم نیست که هرکدام از طرفین متعلق به چه گروه و جریان فکری هستند و هرجا که به نظرم آمد مبهم است از آنان می‌پرسم که آیا منظورشان این است و اگر یک نکته انتقادی داشته باشم، سعی می‌کنم خیلی کوتاه در قالب یک پرسش مطرح کنم و این به یک گفت‌وگوی راحت منجر می‌شود.

بیگدلی در پاسخ به این سؤال که برنامه شیوه بیشتر حالت مناظره دارد ولی برخی مواقع پیش می‌آید که حالت مناظره شکل نمی‌گیرد؛ مثلا گفت‌وگویی که خانم بهاره آرمین و آقای سیاح داشتند، هرکدام نظرات خود را گفتند و بیشتر در تایید حرف یکدیگر بود و اصلا حالت مناظره شکل نگرفت. انتخاب مهمانان بر چه اساسی است و چرا در برخی برنامه‌های شیوه، یک مناظره داغ را نمی‌بینیم و بعضی مناظره‌ها خیلی داغ هستند، بیان می‌کند: ما هم دوست نداشتیم چنین اتفاقی بیفتد. چند عامل دارد؛ بعضی مواقع انتخاب مهمانان درست نبود؛ یعنی تحلیلی که از مهمان داشتیم، درست نبود و نتوانسته بودیم مواضع‌شان را دقیق تحلیل کنیم و مهمان هم در برنامه فقط نظراتش را می‌گفت. دوم این‌که برخی موضوعات اشتباه انتخاب شده بود؛ یعنی اگر موضوع دیگری را انتخاب می‌کردیم بین همین دو نفر مناظره خوبی صورت می‌گرفت و سوم این‌که شاید گفت بعضی از مهمانان که روی آنتن زنده می‌آیند اندکی خودسانسوری دارند و محافظه‌کار می‌شوند؛ به‌رغم این که بارها و بارها تاکید می‌کنیم از جانب ما هیچ محدودیتی برای صحبت‌ها و نظراتی که دارد، نیست و خیلی راحت می‌توانند آنها را طرح و گفت‌وگو کنند. بسیاری موارد پیش آمده که حتی مهمان تا ۱۰ دقیقه قبل برنامه گفته اینها را روی آنتن می‌گویم و در موردش بحث جدی دارم ولی روی آنتن آنها را نگفته، حتی برخی مواقع دو سه بار روی آنتن به صورت غیرمستقیم یادآوری کردم و گفتم بحثی که راجع به فلان موضوع داشتید را طرح کنید ولی نگفتند و شاید در آن ۱۰ دقیقه به این نتیجه رسیده که گفتن آن هزینه‌هایی داشته باشد اما از جانب برنامه هیچ محدودیتی نبوده است. این مجری درباره این‌که چنین ماجرایی در برنامه‌های بعدی شکل نگیرد، چه تدابیری داشتید و آیا شما هم در انتخاب مهمانان نقشی دارید، توضیح می‌دهد: ما برای این‌که برنامه ضعیف نشود با تصمیمات صورت‌گرفته قرار شد برنامه به سه شب در هفته کاهش یابد؛ یعنی شنبه، دوشنبه و چهارشنبه برنامه پخش شود. این فرصت بیشتری به گروه تولید می‌دهد تا بیشتر بخوانند، فکر کنند و بیشتر دقت کنند که مناظره‌ها، مناظره‌های خوبی باشد که نمونه‌اش را در این شب‌ها شاهد هستید. به نظرم مناظره‌های خیلی خوبی شده و سطح مناظره بالاست. یک کار دیگر این بود که یک گروه مشورتی شکل گرفت که حدود ۱۲ نفر از اساتید جوان دانشگاه در گروه حضور دارند و هر روز سر هر برنامه‌ای، هم اساتید پیشنهاد می‌دهند و هم موضوع پیشنهاد می‌شود و سر دو استادی که می‌آیند نظرات دوستان گرفته می‌شود و این گام دومی است که کار را دقیق‌تر می‌کند.

فرآیند هم این طور است که از جانب همه دست‌اندرکاران برنامه و گروه ۱۲ نفری اساتید و گروه مناظره، پیشنهادها داده می‌شود و مسئول شبکه آقای شاهمرادی تصمیم نهایی را می‌گیرد.

بیگدلی تاکید می‌کند: صداوسیما این دست برنامه‌هایی که خیلی باوقار، سنگین و علمی معضلات کشور را بررسی کند باید بیشتر داشته باشد. به نظرم این برنامه‌ها خیلی کم است و جا دارد در صداوسیما این‌گونه برنامه‌ها بیشتر تولید شود. خیلی خوب است در شبکه چهار و سایر شبکه‌ها این کار را ادامه دهیم. هیچ‌گاه در طول تاریخ ایران از گفت‌وگو با هم ضرر نکرده‌ایم. قطعا گفت‌وگو ما را قوی می‌کند. در جاهایی که مهمان توهین می‌کند یا یک حرف خلاف واقع بزند، مجری باید تذکر دهد و وارد بحث شود ولی بقیه‌اش بحث علمی است.

شیوه ۲ با حضور جوانان موافق و مخالف تهیه شود

دکتر امیدعلی مسعودی، استاد دانشگاه در پاسخ به این سؤال که ارزیابی شما از برنامه شیوه چیست و این‌که پخش چنین مناظره‌هایی تا چه میزان ضرورت دارد به جام‌جم می‌گوید: صداوسیما در مقطعی که انتخابات است، معمولا این کار را انجام می‌دهد و هر دوره‌ای که انتخابات را داشتیم، این اتفاق می‌افتد. در مجموع تقابل و تضارب آرا کار خوبی است. مخاطبان وقتی شاهد بودند که دو نامزد انتخاباتی می‌آیند، با هم صحبت می‌کنند و از دل آن صحبت‌ها متوجه مسائل مختلف می‌شوند و این‌که می‌دانند مردم با چه مشکلاتی گریبانگیر هستند و... از چنین برنامه‌هایی استقبال می‌کردند. بنابراین صداوسیما به عنوان رسانه ملی که رسانه‌ای متعلق به مردم است به سبب اعتماد و اعتباری که روی مخاطب می‌گذارد حتما باید برنامه‌هایی مانند شیوه یا مانند آن که نمونه‌اش در رادیو گفت‌وگو هست را همیشه داشته باشیم.

وی ادامه می‌دهد: اگر اختلاف نظرها را با گفت‌وگو، بیانات رودررو و احساساتی که رد و بدل می‌کنیم، حل نکنیم بعدا یا سرکوب می‌شوند و در ذهن باقی می‌ماند یا به شکل دیگری در یک جای دیگر سر درمی‌آورد. برنامه شیوه اگر می‌خواهد موفق شود، باید برود سراغ جوانانی که اهل فکر و منطق هستند و از کسانی که موافق و مخالفند دعوت کند. «شیوه» برنامه خوبی است اما این برنامه باید تریبون جوانان شود، نه اساتید. اساتید مشکلی ندارند و حرف‌های‌شان را می‌زنند، حتی برنامه دیگری می‌شود گذاشت که جوانان در آن حرف بزنند. جوانان ما بسیار خوب هستند و علاقه‌مندند اما حضورشان را در صداوسیما نمی‌بینیم. لازم است برنامه دیگری به نام شیوه ۲ درست شود و از دانشگاه‌ها و افرادی که در سطح جامعه برای نظام دل‌شان می‌سوزد و انتقاد جدی دارند و کسانی که می‌توانند به آنها جواب دهند، بیایند و کرسی‌های آزاداندیشی را هم در دانشگاه‌ها و هم در صداوسیما که به گفته حضرت امام یک دانشگاه بزرگ است، گسترش دهند. در این صورت صداوسیما، هم بر اعتماد مردم بر خودش می‌افزاید و هم اعتبار ملی خود را افزایش می‌دهد. بنده با برنامه شیوه و برنامه‌های مناظره رادیو گفت‌وگو موافق هستم و برنامه‌هایی که پخش می‌شود را - چه زنده باشد و چه ضبط شده - می‌بینم، زیرا بسیار کاربردی هستند.

دکتر مسعودی در پاسخ به این سؤال که در برنامه‌هایی مثل شیوه که مناظره است باید چه موضوعاتی دستمایه قرار گرفته شود، توضیح می‌دهد: برخی سوژه‌هایی که منتقدان دارند، بحث عدالت اجتماعی و به صورت ریزتر مشکلات معیشتی، ازدواج جوانان، شغل جوانان، ارتباط جوانان با خانواده‌های‌شان، ارتباط‌شان با یکدیگر و نظر و دیدگاه جوانان در مورد مسائل اخلاقی است. دیدگاه جوانان در مورد مسائل اخلاقی از مسائل مهم الان ماست. به دلیل این که از جوانان فاصله گرفتیم و خشونت کلامی و عفت کلامی در جامعه دارد مورد تهدید قرار می‌گیرد. در برابر این مسائل پیشرفت‌هایی نیز در جامعه داریم و بی‌انصافی است اگر کسانی که انتقاد می‌کنند پیشرفت‌های علمی ما را هم زیر سؤال ببرند. پیشرفت‌هایی در علم داشته‌ایم و در

گزارش تصویری

شیوه؛ مناظره‌ای شنیدنی

یکی از دلایلی که مخاطبان اجرای برنامه «شیوه» که با محوریت مناظره پخش می‌شود، می‌پسندند، این است که مجری طرفداری از جناح خاصی نمی‌کند.

استقبال از این برنامه، به این دلیل است که خیلی راحت دور هم می‌نشینند و صحبت می‌کنند. به همین دلیل برنامه شیوه در نظرسنجی‌ها نشان می‌دهد مورد توجه طیف‌های مختلف قرار گرفته است. درحال حاضر مخاطبان در رده‌های سنی بیننده این برنامه هستند و کارشناس بدون حاشیه و در حالت عادی و راحت با مهمانان برنامه گفت‌وگو می‌کند که این اتفاق خوبی است.

تماس

عوامل برنامه «شیوه» روی خط ۱۶۲

برنامه «شیوه» که مدتی است راهی آنتن شبکه چهار سیما شده با طرح موضوعات حساس و مهم و دعوت از کارشناسان و چهره‌هایی که ممکن است برخی انتظار دیدن‌شان در قاب تلویزیون را نداشته باشند، مخاطبان زیادی یافته است. حالا فرصتی فراهم شده تا دست‌اندرکاران این برنامه با بینندگان خود ارتباط مستقیم برقرار کنند و به صورت زنده شنونده نقدها و نظرات آنها باشند. به رسم حضور پیدا کردن عوامل برنامه‌ها در واحد امور ارتباط با مخاطبان رسانه ملی، امروز زمان به شیوه و بینندگانش تعلق گرفته است. عوامل برنامه شیوه شبکه چهار سیما امروز ۹ آبان ۱۴۰۱ از ساعت ۱۰ تا ۱۱ با حضور در واحد امور ارتباط با مخاطبان (۱۶۲) رسانه ملی، به صورت زنده و مستقیم به سؤالات بینندگان این برنامه پاسخ می‌دهند. عوامل این برنامه که امروز در اداره‌کل روابط عمومی سازمان صداوسیما حضور می‌یابند عبارتند از: سیدمحمدحسین حسینی، مشاور مدیر شبکه چهار سیما؛ مهند حامدی، مدیر گروه فرهنگ و اندیشه شبکه چهار سیما و عطاءا... بیگدلی، مجری برنامه.

رویداد

«تهاجم بی‌صدا» شناخت نظام رسانه‌ای دشمن

میزگرد ۶۰ دقیقه‌ای «تهاجم بی‌صدا» پنجشنبه‌ها ساعت ۱۳ و ۳۰ دقیقه روی آنتن رادیو گفت‌وگو می‌رود. فریدون ماهر، تهیه‌کننده تهاجم بی‌صدا درباره این برنامه که از این پس هر پنجشنبه از رادیو گفت‌وگو پخش می‌شود، بیان کرد: نظام رسانه‌ای دشمن در تلاش است تا با دو رویکرد اقناع و اغوا، جنگ نرم را تحقق ببخشد و جامعه مقابل خود را آن‌گونه هدایت کند که خود می‌خواهد. طبعا برای مقابله با این فرآیند، ابزارهای مقابله نیز باید از جنس ابزار هجوم باشند. برای تمرکز بر این جنگ رسانه‌ای، اقدام به طراحی برنامه‌ای جدید با عنوان تهاجم بی‌صدا در رادیو گفت‌وگو کردیم.

وی ادامه داد: برای بازدارندگی در حوزه جنگ نرم، رسانه باید مبتنی بر راهبرد جهاد تبیین به روشنگری و شناساندن اهداف دشمن تکیه و تأکید داشته باشد، چراکه رسانه‌ها در این نبرد، ادوات و تسلیحات جنگ هستند و به میزان بهره‌گیری صحیح و صریح از آن، می‌توانند در خنثی‌سازی نقشه‌های دشمن موفق باشند، هدف مهمی که ما در برنامه تهاجم بی‌صدا براساس آن اقدام به برنامه‌سازی می‌کنیم.